

NEJSEM ANGLIČAN, JSEM BRIT

Jelikož Anglie je pouze částí Velké Británie (kromě Walesu a Skotska), není dobré považovat hned každého Brita automaticky za Angličana. Řeknete-li Velšanovi, že je Angličan, věřte mi, že se ho to dost dotkne. Britská metropole je se svými více než 8,5 miliony obyvatel velmi kosmopolitní město a podle průzkumů tu žije přes 270 národností a mluví se tu 300 jazyky. Více než třetina obyvatel Londýna má původ mimo Velkou Británii, přičemž nejvíce jich pochází z Indie, Nigérie, Turecka a Polska. Cizinci tu už dávno nedělají jen podřadnou práci. Najdete je na pozicích finančníků, lékařů, marketingových manažerů či IT programátorů.

Co mě v Londýně fascinuje, je obrovská míra tolerance. Nikdo na vás divně nečučí, že nosíte na hlavě turban či jarmulku. Společné školní třídy tu sdílí křesťané, muslimové, buddhisté, hinduisté nebo Židé. Děti jsou na různorodost zvyklí od mala a považují ji za normální. Nedivte se, že se vás místní nezeptá, z jaké země jsi, ale použije taktnější „Odkud je tvůj přízvuk?“ Coby cizinec tu máte svá práva chráněna zákonem, který brání diskriminaci. Nicméně národnosti se rády sdružují, a tak je Brixton karibsko-afričský, Enfield turecký, Bethnal Green a Whitechapel bangladéšské. Francouzi, Rusové a Arabové zase rádi posh čtvrtě jako Kensington či Fulham.

Jen za posledních dvacet let sem přišly dva miliony imigrantů. To proto tu šly ceny nájmu astronomicky nahoru, i když jsou jejich podmínky tristní. Zatímco v roce 1939 stačily na pořízení vlastního bydlení tři roční platy, dnes se částka vyšplhala na šestnáct ročních platů.

Jaký je pravý Londýňan, pokud na něj tedy vůbec narazíte? Při prvním setkání může být odtažitý a chladný, ale jak známo, Britové skvěle vládou sarkastickým smyslem pro humor a potřebují na otukání jen více času. Tradici britského humoru dokazují skeče Monty Python či Mr. Beana, nebo kultovní filmy jako V Bruggách, Trainspotting či Čtyři svatby a jeden pohřeb. Stopy suchého humoru je navíc možné identifikovat nejen u agenta 007, ale i u rozhodčího Wimbledonu či zesnulého vědce Stephena Hawkinga.

Brit se navíc vyznačuje vlastností, že vám i nepříjemnou zprávu řekne s úsměvem a stane se pro vás tak trochu nevyzpytatelným. Jak moc jsou Britové chladní či odměřeni jsem poznala při zážitku z práce. Když jsem chtěla obejmout kolegyni s přáním k Novému roku, zastavila mě rázně rukou se strohým dodatkem, že se neobjímá. *I don't do hugging!* V poslední den mé práce jsem k ní mířila rozloučit se v patřičné vzdálenosti. Byla to však ona, kdo mi skočil kolem krku.

